

11. BÅLDIPLOMATI, GJENSIDIG AVHENGIGHET, DIALOG OG REFLEKSIVITET

Torill Nyseth og Arvid Viken

Innledning

Samfunnsstyring er et dynamisk felt hvor nye styringsformer vokser fram. Begrepet samstyring eller nettverksstyring anvendes om nye styringsformer der samspillet mellom ulike aktører, sektorer og beslutningstakere er nødvendige (Sørensen & Torfing 2005; Røiseland & Vabo 2012). Dette gjelder også innenfor turisme (Bramwell & Sharman 1999; Dredge 2006; Dredge & Pfromm 2008). De som utvikler reiselivet, er ofte svært avhengige av hva som besluttes og gjøres av andre aktører, og på andre beslutningsnivåer (Nordin & Svensson 2007). Det som særlig kjennetegner samstyring, er gjensidig avhengighet mellom aktørene. I en metaanalyse av styring av turismen fant Ruhanen og kolleger (2010) at «gjensidig avhengighet» ikke har vært noe reiselivsforskningen har vært særlig opptatt av. Destinasjonsutvikling har for det meste blitt studert fra perspektiver som økonomisk vekst og bedriftsøkonomi (se for eksempel Flagestad & Hope 2001; Haugland et al. 2011). Vårt utgangspunkt er at dette kan være noe snevert og ikke evner å fange inn viktige mekanismer og prosesser i utviklinga av en destinasjon, eller det vi kaller en turistresort, et sted hvor det gjøres en konsentrert satsing på de opplevelsene, aktivitetene og fasilitetene som da trengs. For å forstå en opp-